

der er opstillet fra den modsatte Side; men jeg lægger ikke den allermindste Vægt derpaa, fordi jeg, i Følge min Opfattelse af Sagen, ikke kan bruge den Fortolkning. Det ærede Thing vil deraf see, at en Paragraph, som forhindrer Goldgrændsens Forlæggelse til Donau, meget godt kan undværes, og at det altsaa ikke for den Sags Skyld er nødvendigt at sørge for, at Lovudkastet forandres paa det andet Sted.

Mosenørn: Den ærede Rigsdagsmand for Viborg Amts 5te Valgfreds. (Udfng.) udtalte nylig nogle Uttringer om, at man ikke paa Grund af en feilagtig Opfattelse af vor Stilling og af Ministeriets Stilling ligeoverfor os skulde lade sig bevæge til at see bort fra Realiteten af den foreliggende Sag, og at det var Realiteten af Sagen, som man fornemmelig skulde have for Øie. Der er meget Sandt i disse Uttringer. Det er da for det Første sandt, hvad vi jo allerede under de tidligere Forhandlinger ere blevenmindede om af den høitærede Finantsminister, at vi maae erindre og vide, at vi ikke have nogen parlamentarisk Regjering. Det blev dengang meget træffende af den høitærede Finantsminister udtalt, at de parlamentariske Ministerier begyndte at blive meget sjeldne i Europa, og det blev ligeledes med megen Sandhed og Styrke fremhævet af ham, at forsaavidt man ellers kunde have Ønske om en saadan Stilling mellem Repræsentationen og Ministeriet, som kunde berettigede til at bruge det Udtryk, at vi havde en parlamentarisk Regjering, var dette i alt Fald langt mindre at vente med Hensyn til de Ministre, som forestod Fællesanliggenderne, da det jo var ganske aabenbart, at vi med Hensyn til dem endnu mindre end med Hensyn til de andre Ministre kunde nære nogen Forventning om et saadant Forhold mellem dem og os, som kunde berettigede til Anvendelsen af denne Talebrug. Der er, som sagt, meget Sandt heri, og det bør man vistnok ingenlunde glemme i denne Sag. Jeg er derfor ogsaa meget tilbøielig og har altid været det til ved nærværende Spørgsmaal først og fremmest at have Realiteten for Øie, og jeg skal derfor tillade mig først at fremhæve den; men jeg vil dog allerede foreløbig bemærke, at det ikke er saa ganske let at holde andre Betragtninger ude, og at man let kom-

mer over paa dem; men jeg skal søge at afføndre dem til et senere Standpunkt i hvad jeg har at sige. Hvad Sagens Realitet angaaer, da have vi her at tale om dens Realitet i Danmark, og vi have at tale om dens Realitet i Holsten. Hvad Realiteten i Danmark angaaer, da kunde det synes, at Sagens reelle Indhold er meget ringe, idet det kun er saa og ikke meget indgribende Goldforandringer, om hvilke der her for Tiden er Tale. Det er altsaa ikke i den Henseende, at Sagen har nogen overveienende Vigtighed; den Vigtighed, som den maatte have i den Henseende, har vistnok tilstrækkelig gjort sig gjældende ved de vidtløftige Forhandlinger, som allerede ere blevene anvendte paa denne Deel af Udcastet. Derimod ligger der rigtignok en anden Realitet i Sagen, som vi ville komme til at søle heri Landet, hvis vi ikke toge os noget iagt derfor, og det er nemlig med Hensyn til, hvorledes vore Goldsatser i Fremtiden ville stille sig, og hvilket Herredomme vi for Fremtiden ville have over vore Goldsatser eller ikke; men denne Deel af Sagen ville vi jo igjen komme ind paa, naar vi komme til den konstitutionelle Side af Sagen, idet det da der vil kunne træde frem, om vi saa en større Lethed ved at tilveiebringe Forandringer i vore Goldsatser, naar vi gaae ind paa Udcastet, eller om vi beholde en større Lethed i saa Henseende, naar vi ikke gaae ind derpaa. Jeg skal for Diebliffet, uden at gaae ind paa de enkelte Goldsatser, kun gjøre opmærksom paa, at der virkelig ikke ere saa Goldsatser, som det kunde være meget ønskeligt at komme til at forandre her. Jeg vil dermed ikke sige, at vor Goldsvogbning tidligere har været irrationel; thi Landets Beskaffenhed har nødsaget os til at antage en Beskatning med lave Goldsatser, idet vi have saa udstrakte Kyster og igjennem dem en saa stor Goldgrændse, at vi ikke kunne bevogte den med høie Goldsatser. Jeg troer derfor ikke, at det saameget har været nogen særlig Klogskab hos Regjeringen som en reen Nødvendighed, der i en tidligere Tid har bragt os til at gaae ind paa, hvad man i Almindelighed kalder et meget liberalt Goldsystem. Men dette Goldsystem har tabt Udskilligt i sin Liberalitet derved, at Værdien